

форми, мобільних телефонів, жувальної гумки, роликів та буллінгу. Позиція заявляється чітко – буллінг неприпустимий. За порушення цих правил застосовуються певні санкції.

Безумовно, буллінг є формою насильства, з якою потрібно боротися, і ми сподіваємося що в майбутньому, ми викоринимо буллінг як явище, а поки що треба як можна більше намагатися протидіяти йому.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

**МАЙСА КУРБАЄВА,
НАЗАР ОДЕГАНОВ**

*Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди*

ПРОБЛЕМА НАСИЛЬСТВА ПРОТИ ЖІНОК В ЄВРОПІ ТА ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ

Насильство проти жінок – одночасно наслідок і причина нерівноправного становища жінок в суспільстві. Напередодні 25-річчя з часу прийняття історичної Пекінської декларації, в ООН привертають увагу до проблеми насильства над жінками в Європі і Центральній Азії.

В Європейській економічній комісії ООН підкреслюють, що пережите жінками насильство або його загроза заважають жінками повноцінно брати участь в житті суспільства. Там нагадують, що для того, щоб вирішувати проблему, потрібно знати її масштаби, а багато випадків гендерного насильства не оприлюднюються - або зі страху відплати, або з помилкового почуття сорому і небажання «зганьбити» сім'ю. Важливе значення має також сприйняття та усвідомлення цієї проблеми суспільством.

В Женеві пройшла зустріч з перегляду виконання Пекінської платформи дій, прийнятої в 1995 році. Тоді вперше лідери всіх країн визнали, що права жінок – це ті ж права людини, і зобов'язалися їх дотримуватися. У числі іншого, вони пообіцяли покласти край насильству проти жінок. Однак сьогодні, майже 25 років по тому, ця проблема існує у всіх країнах без винятку, в тому числі в державах Європи та Центральної Азії.

Експерти ООН відзначають, що боротьба з насильством проти жінок є пріоритетом аж ніяк не у всіх країнах, а в деяких навіть не існує законів про побутове насильство і інших формах насилія проти жінок. Як приклад вони наводять Білорусь, Ліхтенштейн, Туркменістан і Узбекистан. Їх турбує і декриміналізація деяких аспектів домашнього насильства.

Інші приводи для тривоги - насильницькі і ранні шлюби, так зване «жіноче обрізання» і різновид інфантицида – коли майбутні батьки вибирають стать плоду.

Фахівці Європейської економічної комісії також привертають увагу до небезпек, що підстерігають дівчаток в школі і в кіберпросторі: фізичне покарання, цькування, сексуальні зазіхання та сексуальне насильство. Але, за їхніми словами, в масштабах регіону цими проблемами займаються лише країни, що входять в Євросоюз.

Науковий керівник О. О. Орлова

УДК 343.9:343.226

ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА ЛАХМАНЮК

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО В ПЕРІОД ПОБАЧЕНЬ В ДАНІЇ

Насильству в період побачень притаманні різні моделі поведінки зловмисника. Цей тип насильства розповсюджений в Данії і характерний для будь-якого віку, але молоді люди частіше відчують його на собі. Опитування стосовно насильства в період побачень, проведене в Данії у 2019 році, показало, що молоді жінки з більшою ймовірністю, ніж молоді чоловіки, піддаються фізичному, емоційному та/або сексуальному насильству (12 % жінок і 5 % чоловіків).

Насильство може виникнути навіть у перші дні залицяння. Зазвичай воно починається з емоційних утисків, які досить важко виявити. Емоційне насильство включає репетування, обзивання, залякування, ізоляцію жертви насильства від друзів або сім'ї, образи, скарги, звинувачення, приниження, переконання жертви насильства в тому, що вона заслуговує поганого відношення, погрози припинити стосунки або покалічити себе та ін. Потім кривдник вдається до фізичного насильства, використовуючи різні види побиття, штовхання, ляпаси, висмикування волосся, удушення, жбурляння предметів або інший агресивні дії. Кривдник також примушує жертву насильства до статевих відносин. Подібна поведінка обумовлена спробою залицяльника отримати владу і контроль над своєю жертвою.

Іноді молодим людям віком від 15 до 18 років важко визначитись, чи зазнають вони насильства, тому що їм не відомо, як відрізнити нормальні відносини від нездорових відносин. Вони недостатньо обізнані щодо наявності консультативних агенцій і тому рідко звертаються за допомогою. Вони відчують сором від насильства в стосунках і певні, що їх звинувачують в тому, що вони схилили обираючи партнера. Вони страждають від наслідків насильства, яке супроводжувало період побачень, що може привести до депресії та почуття болісного неспокою. Те, що вони вже зазнали насильства,